

idet direktivet dog kun vedrører aktiebesiddelse m.h.t. børsnoterede selskaber. I Danmark er i aktieselskabslovens §§ 28 a og 28 b imidlertid fastsat generelle regler for storaktionærers oplysningspligt over for selskaber i almindelighed og således ikke kun over for børsnoterede selskaber. Hermed er Danmark allerede i dag gået videre, end hvad der er fordret i storaktionærdirektivet. Det er derfor naturligt også at lade besiddelse af aktier i selskaber, optaget til handel på en autoriseret markedsplads, være omfattet af § 29.

Ændringen synes endvidere i overensstemmelse med internationale tendenser og i naturlig forlængelse af de ved lov nr. 250 af 27. april 1999 vedtagne ændringer af værdipapirhandelslovens kapitel 8. Det fremgik i den forbindelse af bemærkningerne til § 1, nr. 7, i lovforslag nr. L 150 (folketinget 1998-99), at: »Lovens kapitel 8 om overtagelsestilbud omfatter i dag imidlertid ikke aktier, der er optaget til handel på en autoriseret markedsplads. Da en forpligtelse for en erhverver ikke kan fastsættes i markedspladsens eget regelsæt, er det nødvendigt, at lade lovens bestemmelser omfatte aktier optaget til handel på en autoriseret markedsplads.«

En vedtagelse af den foreslåede ændring vil nødvendiggøre korrektioner af den af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i medfør af værdipapirhandelslovens § 29, stk. 3, udstedte storaktionærbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 328 af 22. april 1996).

Til nr. 14

Bestemmelsen ændres således, at definitionen i *stk. 1* af clearing og definitionen i *stk. 2* vedrørende afvikling omfatter clearing og afvikling såvel af værdipapirer som af betalinger. Hermed opnås, at de internationalt anerkendte definitioner af clearing og afvikling også finder anvendelse på betalinger. Hidtil har værdipapirhandelslovens definition af clearing og afvikling alene omhandlet værdipapirer. Det er fundet hensigtsmæssigt at indføre disse definitioner også for betalinger, idet der ved gennemførelsen af finalitydirektivet indføres en øget regulering af betalingssystemer, der ønsker at være omfattet af §§ 57-57 e. Hidtil har disse systemer alene været undergivet regler i værdipapirhandelsloven, hvis de var anmeldt til Finanstilsynet i henhold til lovens § 57.

I *stk. 3* indføres en definition af netting, som er i overensstemmelse med direktivets definition af netting i henhold til direktivets artikel 2 k. Forskellen mellem clearing i henhold til *stk. 1* og netting i henhold til *stk. 3* er, at der ved clearing er tale om en beregning af parternes forpligtelser og fordringer over for hinanden, hvilket kan ske på såvel netto som brutto

basis, hvorimod der ved netting er tale om, at der efter beregning af parternes forpligtelser og rettigheder over for hinanden opgøres en enkelt nettoforpligtelse eller nettofordring, som er juridisk bindende. Loven har ikke tidligere indeholdt nogen definition af netting. Ved indførelsen af nettingdefinitionen i *stk. 3* præciseres det, at netting, som anført i § 57, *stk. 1*, tager sigte på den multilaterale netting, der finder sted i betalings- og værdipapirafviklingssystemer, og som sker på grundlag af de overførselsordrer, som deltagerne sender til systemet. Den anvendte definition er identisk med finalitydirektivets nettingdefinition. Ordet »overførselsordre« omhandler således overførsel af såvel pengebeløb som overførsel af ejendomsretten eller andre rettigheder vedrørende værdipapirer.

Ved definitionen af netting i *stk. 4* præciseres det, at netting, som anført i § 58, tager sigte på den bilaterale netting, der finder sted mellem to parter på grundlag af parternes aftale herom.

I *stk. 5* indføres et nyt begreb værdipapirclearingvirksomhed, som svarer til den i § 50 hidtil gældende definition af clearingvirksomhed. Ved at ændre begrebet clearingvirksomhed til værdipapirclearingvirksomhed skabes en mulighed for at opretholde de hidtil gældende regler for clearing og afvikling af værdipapirer.

Definitionen af værdipapirclearingvirksomhed anvendes i § 7, nr. 5, til at definere, hvad der forstås ved en clearingcentral. En clearingcentral skal have tilladelse fra Finanstilsynet for at kunne påbegynde sin virksomhed og skal i øvrigt opfylde de betingelser, som er angivet i lovens kapitel 3.

Sammenhængen mellem kapitel 3 og § 50 skabes ved § 51, som angiver eneretten til at drive værdipapirclearingvirksomhed. Dette er forbeholdt clearingcentraler og Danmarks Nationalbank.

Tilladelses- og tilsynsbestemmelser vedrørende clearingcentraler opretholdes uændret.

Det fremgår af *stk. 7*, at der i betalingssystemer registreret i henhold til § 57 a og i tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank kan være indirekte deltagere. Indirekte deltagere kan alene være kreditinstitutter.

En direkte deltager repræsenterer den indirekte deltager i systemet på en sådan måde, at den indirekte deltager bliver i stand til at sende overførselsordrer gennem systemet med den følge, at den indirekte deltager - også i tilfælde af betalingsstandsning eller konkurs - er forpligtet til at respektere det nettoresultat, der følger af clearing og afviklingen i et betalingssystem af de overførselsordrer, som den indirekte deltager har meddelt til betalingssystemet via den direkte